

רוח העץ המשקרת

"סיפורי פאנצ'הטנטרה" (משלי הודו עתיקים)

היו פעם שני חברים בכפר, ושמן היה דרמבודחי (איש-ישר) ופאפאבודחי (איש-נוכל). פאפאבודחי הגיע פעם למסקנה שהוא חסר כשרון מדי כדי שירוויח פרנסה לעצמו ולמשפחתו. הוא החליט לנצל את כישוריו של דרמבודחי ולשם כך לנסוע אתו למקומות זרים. "אם אנצל אותו ואקח את כספו אוכל לחיות ברווחה" חשב לעצמו. הוא פגש פעם את דרמבודחי והציע לו:

"ידידי, אנו זקוקים לכסף כדי לחיות נוח כשנזדקן. בוא וניסע למקומות זרים ונרוויח שם. וחוף מזה יהיו לנו גם סיפורים שנוכל לספר לנכדים ונינים שלנו." דרמבודחי הסכים לרעיון, לקח ברכות מההורים והמורים שלו וביום מתאים לכך הם יצאו לדרך. הודות לכישוריו והידע הרב של דרמבודחי הם הרוויחו הרבה כסף ואחרי זמן מה החלו לחזור לכפר שלהם. כשהתקרבו לכפר אמר פאפאבודחי לדרמבודחי: "לא כדאי שנבוא לכפר עם כל הכספים שהרווחנו. אנשים יקנאו בנו ואולי יהיו גם כאלה שירצו לשדוד את העושר שלנו. אני

הביתה רק חלק קטן מהרווח שלו.
אחרי ימים אחדים הלך פאפאבודחי בלילה
לבדו ליער, גילה את הכספים שהונחו שם,
הוציא את הכל, סגר את הבור וחזר הביתה עם
הכספים של שניהם.

עברו עוד ימים אחדים פאפאבודחי אמר
לדרמבודחי "הכסף שלקחתי הביתה לא הספיק
למשפחה הגדולה שלי. אני חייב לקחת שוב
קצת מהכספים שלי שהטמנו ביחד. בוא אתי
ונפתח את האוצר שלנו."

דרמבודחי הסכים והם הלכו שניהם ליער.
כשפתחו שוב את הבור ראו כי הוא ריק.
פאפאבודחי, כאילו בצער רב, התחיל לדפוק
לעצמו בראשו והאשים את דרמבודחי:

מציע שנטמין את הרוב ממה שהבאנו תחת
העץ הגדול הזה. מתי שנזדקק לכסף נוכל
לבוא ולקחת לנו כמה שנחוצ.".
פאפאבודחי הסכים לרעיון והם חפרו בור בתוך
היער ושמו בו את הכספים, וכל אחד מהם לקח

העץ בוודאי ראה ויודע מי גנב את הכסף ויעיד
לפני כולם על כך.
השופטים הסכימו.
"נלך ליער ונבקש מרוח העץ לגלות לנו את
האמת. אם זה לא יועיל נפנה לאל-האש ואז

"זה אתה גנבת את הכספים שלי. הרי איש
מלבדך לא ידע את המקום בו הטמנו אותם.
תחזיר לי מיד את החלק שלי כי אחרת אתלונן
עליך לפני זקני הכפר ואדרוש שישפטו אתך."
דרמבודחי הכחיש כמובן שלקח את הכסף:
"אני אדם ישר. מעולם לא הייתי עושה דבר
כזה. אל תאשים אותי".
הם התחילו לריב ובסוף פנו לזקני הכפר כדי
שישפטו מי הוא הצודק. השופטים החליטו
שעליהם להישבע לפני אל-האש, כדי לגלות
את האמת.
אבל אז הציע פאפאבודחי "לפני שניגש לטקס
ההשבעה החמור כזה נוכל אולי לשאול את
רוח העץ שתחתיו הטמנו את האוצר שלנו.

את רוח העץ מי גנב את הכסף קרא מתוך הנקרה, כאילו אתה רוח העץ, ואמור שזה דרמבודחי הוא הגנב. אני אטפל בכל היתר." אבא של פאפאבודחי הסכים והלך להסתתר בתוך העץ עוד מוקדם בבוקר.

תשבעו לפניו." פאפאבודחי הלך מיד הביתה ודיבר אל אבא שלו: "אוצר גדול שהרווחנו ביחד הטמנו תחת עץ. אני גנבתי את חלקו של דרמבודחי ועכשיו זקני הכפר ישפטו בנינו. אנא עזור לי להאשים את דרמבודחי בגניבה. אחרת אאבד את כל הכסף ויענישו אותי על הגניבה." ואבא שלו אמר: "אמור לי בני מה עלי לעשות כדי שלא תצטרך להיפרד מהכסף." ופאפאבודחי הסביר: "ישנה ניקרה בעץ שתחתיו מוטמן היה האוצר. תסתתר בתוך הנקרה וכשנבוא כולנו לשאול

לדון איך להעניש את דרמבודחי על הגנבה.
אך כשדרמבודחי שמע את הקול הבוקע מתוך
העץ הבין שזה תעלול כלשהו. הוא הרי ידע
שלא גנב את הכסף. יחד עם זאת לא יכול היה

באותו היום שופטי הכפר, יחד עם דרמבודחי
ופאפאבודחי באו לעץ הגדול שתחתיו שני
החברים הטמינו את כספם.
אז קרא פאפאבודחי בקול רם:
"הו, רוח העץ. אנא הגידי לנו מי הוא הגנב.
שופטי הכפר רוצים לדעת את האמת."
ומיד מתוך העץ נשמע קולו של אבא של
פאפאבודחי:
"שמעו כל אלה שרוצים לדעת את האמת.
דרמבודחי הוא הגנב. הוא פתח את הבור
והוציא את כל הכסף."
הכפריים הופתעו. הם לא יכלו להכחיש את
הדברים שנשמעו מהעץ והאמינו כי זו רוח העץ
שהאשימה את דרמבודחי. הם מיד התחילו

החום יצא בצעקות החוצה, שרוף בכל גופו,
וביקש עזרה ורחמים משופטי הכפר.
השופטים הופתעו כשראו אותו יוצא מהעץ.
"מה עשית שם? לשם מה נכנסת לנקרה? מה
קרה לך?" שאלו.
והוא מיד הודה שרצה לעזור לבנו, וסיפר גם
מה בנו פאפאבודחי עשה."
עכשיו שופטי הכפר הבינו את האמת. הם
שיבחו את דרמבודחי על שנינותו ואת
פאפאבודחי גירשו במכות מהכפר.

להאמין שרוח העץ משקרת. הוא עבר סביב
העץ, ראה את הנקרה, אסף ערמה של עלים
ועשבים יבשים והדליק אותם מול הפתח.
האש בערה חזק וחיממה את הנקרה. אבא של
פאפאבודחי שלא יכול היה לסבול יותר את